

ikke mødte, efterdi Udskrivningen er indskrænket til visse Aldersklasser, og man har derfor maattet opstille et andet Motiv, der kunde væge dem til at møde, end det, der gjaldt efter den hidtil bestaaende Lovgivning, eller i alt Fald indskrænke dette Motiv til det ene af de hidtil bestaaende Alternativer; thi dette Alternativ var jo ogsaa bestemt ved Forordningen af 8de Januar 1802. Jeg skal slutteligt kun tillade mig at bemærke, at dette Lovudkast er udarbejdet efter en nøiagtig Drøftelse af alle de Forhold, som kunne finde Sted, efterat Spørgsmaalet om Udskrivning til Søkrigstjeneste allerede i længere Tid har været Gjensstand for Overveielser, for at udfinde den bedst mulige Maade, hvorpaa de hidtil bestaaende uklare Regler kunde forbedres. Det er alligevel kun Mening, at det skulde være en Prøve, — om jeg saa maa kalde det — paa det nye Princip, som det dog vil blive nødvendigt at indføre — i en vis Grad idetmindste — ogsaa i Søetaten, og det træffer sig saa heldigt, at en saadan Prøve uden uvesentlige Ulemper kan stee iaar, da Udskrivningen indskrænker sig til et saa ringe Antal, at, selv om der skulde møde Ulemper ved dette Systems Anvendelse, ville de ikke være større, end at de ikke ville have nogen skadelig Indflydelse paa Tjenesten, og det vil i alt Fald bedre stemme overens med Retfærdighedens Grundsætninger end de Billighedshensyn, der hidtil have været bragte til Udforelse paa en tildeels ufuldstandig Maade.

Orsted: Det er jo vistnok saa, at Reglerne for Udskrivningen til Søkrigstjeneste ikke have været saa bestemte og nøiagtige, som de, der gjælde for Udskrivningen til Landkrigstjeneste. Men deels troer jeg, at dette aldeles ligger i Forholdenes Natur, hvilket jeg allerede tildeels har udviklet, og deels ligger det i al Fald i den nuværende Lovgivning, og det forekommer mig i alle Henseender at være utilraadeligt, at man nu ved denne Lov, som blot skal gives, for at bestemme denne Aars Udskrivning, skulde indføre nye Regler. Naar disse Regler, som jeg nu af den høitagtede Justitsminister erfarer, blot skulle indføres for eet Aar som et Slags Prøve, saa forekommer det mig, at man der ved saameget mere udsætter de Individier for

Ulemper, som paa Grund af disse nye Regler blive udfkrevne, men de ellers kunde have været forskaaede, — saameget mere siger jeg, udsætter dem for Ulemper, som man ikke veed, om det næste Aar vil medføre andre Regler, som nu ville blive ufordeelagtige for dem, istedetfor at de maaskee kunde have havt Nytte af de for i Aar indførte Regler, naar de gjaldt i en tilkommende Tid. Navnlige ville de, der nu, fordi de høre til de Yngste, blive udfkrevne, ikke nyde Godt af den Fordeel at være blevene ældre, dersom Reglernetil den Tid blive forandrede. Men det forekommer mig ogsaa at være en høist mislig Omstændighed, at disse nye Love, hvorefter de da skulle behandles, jo ikke kunne blive kundgjorte førend i samme Stieblik, da Udskrivningen forestaaer. Der er jo ingen Tvivl om, at Søsæsonen maa afholdes først i denne Maaned eller først i næste, og Loven vil jo altsaa ikke kunne udkomme, førend netop til den Tid. De kunne saaledes paa ingen Maade være belavede paa denne Forandring i de hidtil gjældende Forhold, og er der endeel Bilskaarligt eller Discretionairt i de hidtil gjældende Udskrivningslove, saa er der dog visse bestemte Regler, og navnlig indeholder ogsaa den Resolution af 2den October 1838, som den høitagtede Justitsminister oplæste, adskillige meget bestemte Regler — de være ellers i alle Henseender de hensigtsmæssigste, eller ikke — hvorefter de Vedkommende havde Afgang til at behandles, men som nu ikke ville komme i Betragtning paa Grund af den nye Lov, som udkommer. Naar den høitagtede Justitsminister navnlig har meent, at der vilde være noget Betænkeligt ved at lade den hidtil gjældende Regel til Fordeel for dem, som allerede ere forhyrede og have taget Tjeneste paa Hofsfardiffibe, blive i Kraft, fordi de nu, naar den aarlige Udskrivningslov bliver diskutert paa Rigsdagen, ville faae for megen Kundskab om det i Forveien og vide derefter at indrette sig, og altsaa en stor Deel paa denne Maade ville vide at unddrage sig, da vil der dog i alt Fald netop ingen Leilighed blive dertil iaar; thi de ville ikke faae Kundskab om den nye Lov, førend til samme Tid, som den skal træde i Kraft, og iøvrigt troer jeg just ikke, at det vil medføre en saa stor Forskjel,